

Italiaansche Populieren.

Als antwoord op mijne vraag naar vrouwelijke Italiaansche populieren in Nederland, ontving ik van de Heer Van den Ham, voorzitter der Luntersche Tuinbouwvereniging het volgende schrijven; dit thans op te nemen in de L.N. lijkt mij een geschikte tijd, daar nu nog eens in de buurt van Ital. populieren uitgekeken kan worden naar zaailingen.

De Lunt. T. heeft zich na het bericht van den heer Hampt in Bohemen gewend om zaad, waaraan door dezen welwillend is voldaan. Wij ontvingen spoedig een groot pak en hebben het op onderscheidene plaatsen direct gezaaid, waar het prachtig is opgekomen. De plantjes zijn deze zomer een handbreed groot geworden en staan tot heden goed. Wij twifelen echter, of het wel de gewenschte soort zal zijn. We vermoeden dezelfde soort peppels, waarvan wij indertijd een 300 stekken uit Italië gekregen hebben. Die stekken blijken in het opwassen wel iets te hebben van het vrouwelijk portret uit Bohemen. Het bleken alle vrouwelijke te zijn, vol zaad gevend, maar loos, behalve een, die vermoedelijk door een inlandsche bevrucht is. Van dit zaad hebben we verscheidene jongen, die veel gelijken op onze Pop. nigra.

Behalve voorgaand schrijven kwam nog bij mij in een bericht van den heer Bernink, die meende te Deventer een vrouwelijk exemplaar ontdekt te hebben. De directeur der Rijkskweekschool zal bedoeld exemplaar, dat uiterlijk wel iets vrouwelijks over zich heeft, dezen zomer nog eens goed in observatie houden.

De oogst was dus, zooals in onze vergadering van 4 Mei 1904 al voorspeld werd, niet erg rijk.

Nog eens goed uitgekeken.

Haarlem.

G. TEN NAPEL.

Doodshoofdvlinder.

De heer C. J. van Heusden, 1e Luit. Art., deelt in de laatste afl. der „Levende Natuur” mede, half Augustus te Hoek van Holland in het bezit te zijn gekomen eener levende rups van *Acherontia atropos* L., die half October den vlinder leverde, en stelt vervolgens de vraag: kan dit voorwerp afstammen van het exemplaar vermeld in het verslag der Meivergadering van de Rotterdamsche Natuurhistorische Club, of wel van een overwinterd hebbend exemplaar.

Mag ik er den heer van Heusden op antwoorden, dat zoomin het een als het ander het geval zal zijn. De rups van den doodshoofdvlinder vindt men ten onzent van Juli in Augustus. Een deel der poppen van deze rupsen geeft nog vóór den winter de vlinders: het zijn de imagines, die bij ons van September tot October worden gevangen. Een ander, aanzienlijk deel der poppen komt echter niet voor den winter tot rijpheid, dit deel gaat ten onzent in de vrije natuur geheel ten gronde. Het is niet bekend dat er in Nederland in het voorjaar ooit eene levende pop is opgedolven en slechts eenmaal (bij Sepp) wordt van de vangst van een vlinder in den voorzomer gewag gemaakt. Overvliegers uit het zuiden moeten iederen zomer opnieuw de soort in ons land installeren.

Het (onafgevolgen) voorwerp dat ik op de vergadering der Rott. Nat. Hist. Club demonstreerde was wel in het voorjaar te Hoek van Holland gevangen, doch in een wagon van den zuid-exprestrein. De herkomst uit het zuiden was derhalve duidelijk genoeg.

Rotterdam.

P. HAVERHORST.

Tropische gewassen in ons land, en zijn ooievaars stom?

Naar aanleiding van twee vragen, door lezers van „De Levende Natuur” gedaan, kan ik u melden:

1o. Dat geconfijtte dadels (gewone, die men zoo aan 'n kluit koopt) gemakkelijk ontkiemen. Ik had er tweemaal verscheidene in 'n bloempot, op 'n onbeschermt balkon, waar weinig zon komt; 's winters in de kamer. Maar telkens, als ze een of twee blaadjes hadden, verdroogden ze of de wortel rotte weg. Ze waren dan soms al anderhalf jaar oud. De langste bladeren maar 20 cM. en maar 1½ cM. breed.

2o. Achter ons huis is 'n ooievaarsnest. 'k Heb twee mannetjes hooren schreeuwen (krijschen), terwijl ze woedend vochten om 't nest. En later 'n mannetje, (tegen 't wijfje) toen 't met eten aan kwam vliegen ('n trompetgeluid).

A. v. PUTTEN-BURGER.

Hoever kan een spin duidelijk zien.

Eenige jaren geleden ging ik langs een met hooge iepen beplanten straatweg, toen mijn aandacht getrokken werd door een wegwerker, die op een afstand voor me uit zonderlinge bewegingen maakte en telkens achteruit sprong. Daar de man alleen op den weg was en ik niets bijzonders in zijn nabijheid bespeurde, begreep ik niets van zijn malle bewegingen. Naderbij gekomen ontwaarde ik echter de oorzaak. Een kolossale kruisspin bengelde aan een langen draad boven 't midden van den weg heen en weer. Er woei een tamelijk krachtige wind in de richting van den weg en de draad was aan een tak, minstens 5 of 6 M. boven den grond, vastgehecht. De wegwerker stond in gespannen aandacht de bengelende spin gade te slaan en week met zekere griezeling telkens achteruit, zoodra het dier in zijn nabijheid kwam. Geruimen tijd bleef de spin op dezelfde hoogte hangen, wat me op het vermoeden bracht, dat het dier op een gunstige gelegenheid wachtte, om zich vast te hechten. Blijkbaar zag het dier man voor een boom of paal aan, waaraan het haar draad kon bevestigen.

Ik werd in mijn vermoeden versterkt door de omstandigheid, dat het dier langzaam daalde, zoodra we een paar stappen achterwaarts gingen, doch zich weer rustig met den wind mee liet bengelen, als we ons binnen haar gezichtskring begaven. Eindelijk dan toch belandde onze spin op den grond en liep nu op mij aan. Ik ging een pas zijwaarts — de spin veranderde van koers. Dit geschiedde herhaalde malen, totdat ik in de buurt van den naastbijzijnden boomstam gekomen was. Weer ging ik een paar passen op zij — van den boom af; maar nu liet de spin me in den steek en liep regelrecht op den stam aan.

Nooit te voren had ik me afgevraagd, hoever een spin duidelijk onderscheiden kan, maar als ik op deze waarneming mag afgaan, is het zeker niet verder dan 1 à 1½ M. Op dien afstand scheen een menschelijke gestalte op haar denzelfden indruk te maken als een boomstam: een voorwerp, geschikt om haar draad aan vast te hechten.

A. A. H.

Over Fazanten.

Zoudt u in uw blad de vraag willen stellen of er onder de lezers zijn die ook hebben waargenomen dat boschfazanten 's winters zich met rijp of ijzel laten bedekken om op die wijs minder in 't oog te loopen als alles met sneeuw etc. bedekt is. Ik had van een broed drie fazanten over gehouden en achtte mij verplicht ze een behoorlijk beschut hok te geven; nachthok met gedeeltelijk overdekte ren, doch 't bleek mij dezer dagen, dat ik de moeite had kunnen sparen daar zij steeds onder het onoverdekte gedeelte 'snachts bivakeerden en op zekere morgen dat 'snachts zwaar gerijpt had waren zij compleet wit en zelfs zoo, dat 's middags om half vier de rijp nog op de rug en staartveeren zat. Is dat door anderen in 't wild wel eens opgemerkt. Hier kan ik dat niet waarnemen doch bij u in de buurt tot aan Den Haag zijn er veel fazanten en dus gemakkelijker te controleren.

Slikkerveer.

ADRIAAN POT.

Vogels te Helder.

Voor mij is gekocht van een visscher *Uria grylle*, eene zeekoet nog niet in ons land waargenomen, voor zoover ik weet. Begin Januari hebben er volgens denzelfden visscher korten tijd honderden op Onrust vertoefd.

Den laatsten tijd komen hier ook massa's kleine meeuwen (*Larus canus*) en kleine mantelmeeuwen (*L. fuscus*). Troepen bedekken de steenen hoofden.

Helder, Jan. '05.

C. DENKER.

Abnormaliteit bij Sneeuwkllokje.

Ik vond dezer dagen een sneeuwkllokje, waarvan de buitenkant der drie bloemdekbladjes er bovenaan geheel groen uitzagen. Dit heb ik nog nooit gezien, wel aan de binnenkant, doch aan de buitenkant waren ze altijd wit; komt dit meer voor?

Verleden jaar had ik eenige bloeiende exemplaren van *Galgea lutea*, waarvan de bloemen 4 bloemdekbladeren en 4 meeldraden hadden. Is dit verschijnsel zeldzaam?

Amersfoort.

J. KLEBER GZ.N.